

[Ministeren for skatter og afgifter]

ikke kan modregnes i ejerens lønindtægt eller i indtægt af erhvervsvirksomhed, som ikke kan drives i selskabsform «

Når udvalgsarbejdet er tilendebragt og en betænkning om spørgsmålene foreligger, vil regeringen fremsætte lovforslag herom.

Forhøjelse af selskabsbeskatningen m. v.

I forbindelse med skattereformen er det hensigten at foreslå *selskabsskattesatsen* forhøjet fra 37 til 40 pct. Selskabsskattesatsen kommer herved bedre til at svare til de gennemsnitlige samlede statslige og kommunale personskatter på statsskatteskalaens første trin – proportionalskatten.

For *indkøbsforeninger* og *produktions- og salgsforeninger* må skatteprocenten herefter forhøjes fra 15 til 16.

Som konsekvens af forhøjelsen af selskabsskatten bør *skattegodtgørelsen*, der indrømmes ved udlodning af udbytte til et selskabs aktionærer, forhøjes til 17 pct. og *udligningsskatten* forhøjes til 15 pct.

Beskatningen af fonds

* Regeringen har nedsat et udvalg, som bl. a. har til opgave at overveje, om de særlige regler om beskatningen af fonds kan anses for rimelige, eller om disse regler kun bør gælde de aktiviteter, som tjener almennyttige formål.

7. Den kommunale beskatning

Som noget centralt for det kommunale selvstyre har staten overladt det til de folkevalgte kommunale råd selv at fastlægge den skattebyrde, som er nødvendig for at opnå eller opretholde det serviceniveau, som man ønsker sig på det lokale plan. Regeringen kan derfor ikke gå ind for de tanker, der har været fremme om indførelse af ordninger, der giver et fuldstændig ensartet skattetryk for de enkelte borgere fra kommune til kommune overalt i landet – eller det, der i den politiske debat går under betegnelsen »en kommunal enhedsskat«.

Geografiske forskelle i skattetrykket, når de skal måles i skatteprocenter og grundskyldpromiller, skyldes ikke blot variationer i kommunernes serviceniveau, men også i høj grad forskelle i det beskatningsgrundlag – summen af de skattepligtige indkomster og grundværdier – som kommunalbestyrelsens

udskrivning er baseret på. Hertil kommer forskelle i de reelle udgiftsbehov fra kommune til kommune.

Forskelle af denne art, som kommunalbestyrelsen ikke selv er herre over, påvirker således udgiftsbehovet og dermed skattebyrden.

De skævheder kommunerne og amtskommunerne imellem, der er en følge af disse forhold, er søgt afbødet gennem de gældende bloktilskuds- og udligningsordninger, der tilstræber at udligne forskellene, både hvad angår beskatningsgrundlaget og udgiftsbehovet.

Det er imidlertid regeringens vurdering, at der fortsat kan konstateres forskelle i det kommunale skattetryk af en sådan størrelsesorden, at de ikke med rette kan tilskrives forskelle i serviceniveau, men tværtimod må tages som udtryk for, at de eksisterende udligningsordninger ikke fuldt ud har opfyldt de tilsigtede formål.

Regeringen har allerede ved tidligere lejligheder taget initiativ til at søge de erkendte skævheder afbødet og agter at søge frem til udligningssystemer, der på den ene side giver plads for kommunernes selvbestemmelsesret med hensyn til det omfang og niveau, den kommunale service skal ligge på, og som på den anden side i videst muligt omfang tager højde for de forskelle, der ligger i, at beskatningsgrundlag og udgiftsniveau varierer fra kommune til kommune.

Spørgsmålet om en nuancering og forbedring af de kriterier, der lægges til grund ved fordelingen af de statslige bloktilskud efter kommunernes udgiftsbehov, er allerede taget op i samarbejde med de kommunale organisationer i et af indenrigsministeriet nedsat udvalg. Udvalget, der arbejder med udgangspunkt i et af Københavns kommune fremlagt oplæg, forventes at fremlægge resultatet af sine overvejelser i løbet af sommeren, og regeringen påregner at fremsætte lovforslag på dette grundlag i den kommende samling.

Endvidere agter regeringen at tage spørgsmålet om den foreslåede skattereforms konsekvenser for den kommunale skattegrundlagsudligning op til nærmere undersøgelse og overvejelse. Der tænkes her navnlig på den påvirkning af det hidtil anvendte udligningsgrundlag, som må blive en følge af tanken om bortfald af adgangen til fradrag af kom-